

[Else-Merete Ross.]

af adgang til abort. Her forekommer det mig at det af menneskelige, men da også af økonomiske grunde ville være bedre at sætte stærkere ind på forebyggelse.

Hvorfor får disse piger så ikke forældrenes samtykke? Det gør de da heldigvis også i mange tilfælde; det sker endda også, at de kommer til mødrehjælpen sammen med deres mor. Men andre bor måske langt fra forældrene og kan finde det omstændeligt eller ubehageligt at skrive og bede om tilladelse. Det er for disse piger og for dem, der har svært ved at tale med forældrene om disse spørgsmål, at man ønsker åbnet adgang til at give vejledning. Mange piger ved slet ikke, når de henvender sig til lægen, at de skal have forældrenes samtykke. Mange praktiserende læger spørger ikke derom, men giver dem vejledning, hvis de skønner, at pigerne har behov derfor. Det forekommer mig urimeligt, at mødrehjælpens læger, selv om pigen har behov for vejledning, ikke kan give den, fordi de arbejder i en statsinstitution, mens mange praktiserende læger og klinikker udelukkende retter sig efter deres lægelige skøn.

Cirka hver tredje kvinde indleder seksuelt forhold før det 18. år, og cirka hver tiende kvinde er eller har været gravid, når hun fylder 18 år. Selv om man ikke ved, hvor mange af disse graviditeter der har været uønskede, må det antages, at dette er tilfældet for en betydelig dels vedkommende, og at mange af disse kvinder ikke er i stand til at påtage sig ansvaret for et barn.

Seksualoplysningsudvalget mener, at der er behov for at give denne aldersgruppe antikonceptionel vejledning, og finder det uheldigt, om kravet om samtykke skulle være en hindring for påkrævet vejledning. Jeg vil gerne sige til fru Ellen Strange Petersen, der undrede sig over, at folketingsudvalget havde udtalt sig, før betænkningen forelå, at seksualoplysningsudvalget specielt er blevet spurgt om, hvordan det stillede sig til dette spørgsmål, og har holdt særskilte møder udelukkende om dette spørgsmål.

Fra Skovtofte Børneforsorgsseminarium for ledere og medarbejdere fra ungdomshjem for unge piger har vi fået en henvendelse om at give adgang til vejledning også uden forældrenes samtykke for 15—18-årige. Lederne må have erkendt, at de ikke kan forhindre pigerne i at have samleje, men at de ved at henvise dem til vejledning om prævention måske kan give dem en chance for at undgå at få børn.

I Sverige kræves ikke forældrenes samtykke, selv om deres regler om forældres myndighed svarer til vore.

Personlig mener jeg, at dette spørgsmål kunne have været klaret ved at ændre den tidligere givne fortolkning af myndighedsloven. Jeg tror, at denne fortolkning byggede på den antagelse, at der i befolkningen var flertal for, at forældres samtykke burde foreligge.

Mødrehjælpens tilsynsråd har anmodet seksualoplysningsudvalget om at lade foretage undersøgelser af befolkningens opfattelse af disse spørgsmål. Det er sket dels gennem en undersøgelse foretaget af overlæge Henrik Hoffmeyer i et distrikt, der omfatter såvel bymæssig bebyggelse som forstæder og landdistrikter. Han har ladet 612 50-årige besvare et spørgsmål plus et supplerende kontrolspørgsmål. Mindst 75 pct. gik ind for, at lægen skulle kunne give vejledning, selv om forældrenes samtykke ikke forelå. En lignende undersøgelse er foretaget af sundhedsplejersker over for 804 mødre. Af 150 adspurgte mødre i København sagde 81 pct. ja til, at lægen skal hjælpe. På øerne sagde 302 mødre, 83 pct., ja, og af 352 mødre i Jylland sagde 81 pct. ja. Der er altså ingen forskel på procenterne af positive svar mellem København, øerne og Jylland.

Disse undersøgelser samt hele problematikken med hensyn til forældrenes samtykke eller ikke samtykke er blevet meget grundigt behandlet i seksualoplysningsudvalget, og alt, hvad der kunne tale for og imod, er gennemdrøftet. I sin skrivelse til ministeren gør seksualoplysningsudvalget